

Jb kapitola 15.

[1] Na to navázal Elífaz Témanský slovy: [2] "Může moudrý člověk hlásat tak naduté vědomosti, naplnit si břicho větrem od východu? [3] Obhajovat se slovem, jež k ničemu není, řečmi, které neprospějí? [4] Ty sám porušuješ bázeň Boží, rozjímat před Bohem znemožňuješ. [5] Tvá ústa jsou zajedno s tvou nepravostí, jazyk chytrácký jsi zvolil. [6] Ne já, nýbrž tvá ústa tě usvědčují ze svévole, tvoje rty vypovídají proti tobě. [7] Jsi snad zrozen jako první z lidí, přišels na svět dříve než pahorky? [8] Vyslechlš důvěrný rozhovor Boží, že strhuješ jen na sebe moudrost? [9] Co víš, abychom to nevěděli, čemu rozumíš, a nám to není známé? [10] Šedivý i kmet jsou mezi námi, věkem ctihodnější než tvůj otec. [11] Boží útěchy jsou tobě málo, když láskyplně s tebou mluví? [12] Co tě připravuje o rozum? Proč blýskáš očima? [13] Svým duchem se stavíš proti Bohu, vypouštíš z úst nehorázná slova. [14] Co je člověk? Je snad bez poskvrny? Což může být spravedlivý, kdo se zrodil z ženy? [15] Hle, on ani na své svaté nedá a nebesa nejsou v jeho očích bez poskvrny, [16] což teprve ohavný a zvrhlý člověk, který pije podlost jako vodu? [17] Poslouchej mě, co ti sdělím. Budu ti vyprávět, co jsem uzřel, [18] co hlásali moudří, co jim netajili jejich otcové, [19] ti, jimž jediným byla dána země, takže cizák mezi nimi nepřecházel: [20] Svévolník se úzkostlivě chvěje po všechny dny, hrůzovládci počet jeho let je ukryt. [21] Jeho uši slyší zvuk strašlivých zvěstí, v čas pokoje přijde na něj zhoubce. [22] Nevěří, že by se z temnot vrátil - je vyhlédnut pro meč. [23] Poplašeně bloudí, že není chléb, ví, že je mu připraven den temnot. [24] Soužení a úzkosti ho přepadají, dotírají na něho jako král k útoku připravený, [25] neboť vztáhl ruku proti Bohu, počínal si vyzývavě proti Všemocnému, [26] rozběhl se proti němu se skloněnou šjí, pod hustým krunýřem svých štítů. [27] Svoji tvář zahalil tukem, ztučněl na slabínách. [28] Usadil se ve zničených městech, v neobývatelných domech, hrozících zřícením. [29] Nezůstane bohatý a jeho statek neobstojí, jeho majetek se na zemi nerozmnůže. [30] Nevyjde z temnot, jeho výhonek sežehne plamen; sám zajde dechem svých úst. [31] Ač nevěří v šalebnost, bude jí zaveden, výměnou sklídí zase jen faleš. [32] Než vyprší jeho den, plné odměny se dočká, jeho ratolest se nebude zelenat, [33] bude jako vinná réva, když shazuje nedozrálé hrozny, nebo jak oliva shazující květy. [34] Spolek rouhačů zůstane neplodný, oheň zhltná stany úplatkářů; [35] plodí trápení a rodí ničemnosti, jejich lůno připravuje lest."